

Prædikerens bog, kap. 1

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ

1 Ῥήματα Ἐκκλησιαστοῦ υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐν Ἱερουσαλημ. **2**

Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής, ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης. **3** τίς περισσεΐα τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ, ᾧ μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον; **4** γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ ἔρχεται, καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἔστηκεν. **5** καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ δύνει ὁ ἥλιος καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἔλκει **6** ἀνατέλλον αὐτὸς ἐκεῖ πορεύεται πρὸς νότον καὶ κυκλοῖ πρὸς βορρᾶν· κυκλοῖ κυκλῶν, πορεύεται τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπὶ κύκλους αὐτοῦ ἐπιστρέφει τὸ πνεῦμα. **7** πάντες οἱ χεῖμαρροι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔσται¹ ἐμπιπλαμένη· εἰς τόπον, οὗ οἱ χεῖμαρροι πορεύονται, ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιστρέφουσιν τοῦ πορευθῆναι.² **8** πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι· οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν, καὶ οὐκ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾶν, καὶ οὐ πληρωθήσεται οὖς ἀπὸ ἀκροάσεως. **9** τί τὸ γεγονός, αὐτὸ τὸ γενησόμενον· καὶ τί τὸ πεποιημένον, αὐτὸ τὸ ποιηθόμενον· καὶ οὐκ ἔστιν πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον. **10** ὃς λαλήσει καὶ ἐρεῖ Ἰδὲ τοῦτο καινόν ἐστιν, ἤδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν.

¹ Perifrastiske verbalformer: I bibelgræsk stiger tendensen til at erstatte usammensatte verbalformer med perifrastiske former kraftigt, og de perifrastiske former er også almindelige uden for perfektiv (*Basis*, § B 6.9, s. 175).

² En særligt almindelig konstruktion er en substantiveret infinitiv, normalt med bestemt artikel og ofte styret af en præposition, der bruges, hvor klassisk attisk ville have brugt en ledsætning eller et participium (*Basis*, § B 16.2.2, s. 176).

V. 1

ῥῆμα, τό, det sagte, udtalte, ord, udsagn

υἱός, ό: søn

V. 2

ματαιότης, ητος, ή: forfængelighed, dårskab, letsindighed

Underforstå en form af εἶμι i sidste sætning

V. 3

Underforstå en form af εἶμι

περισσειά, ή: overflod

μόχθος, ό: anstrengelse, slid, møje

ῶ, pron: hvori

V. 4

γενεά, ἄς, ή: slægt, *jonisk*

πορεύω bringer på vej, sætter i bevægelse, *med.* går, vandrer

ἔρχομαι: kommer

γῆ, ή: jorden

αἰών, ῶνος, ό: tidsrum, (æon: ubegrænset eller umådelig langt tidsrum)

ἴστημι: stiller; ἔστηκα, *perf.*: står, står stille

V. 5

ἀνατέλλω: står op

δύω: går ned, synker

τόπος, ό: plads

έλκέω: river, rykker, slider, slæber

V. 6

αὐτός, *pron.*: her: Solen

ἐκπορεύω lader gå ud, henter ud, *med.* går el. rykker ud

νότος, ό: syd

κυκλώω: bevæger i kreds, krummer, drejer (κυκλών: *ptc.*, *N*, *sg.*, *nom.*, *akt.*, *impf.*, *contr.*)

βορέας, ου, ό: nord *jonisk*

πνεῦμα, ατος, τό: vind (nyt subjekt)

ἐπιστρέφω: drejer el. vender om

V. 7

χειμάροος, ον: som strømmer om vinteren, er opsvulmet af smeltet sne, regn, tilnavn til rivende bjergstrømme. Her: bæk

ἔσομαι (*fut. af εἶμι*) + ἐμπιπλαμένη: vil være fyldt op

ἐμπίπλημι: fylder op

οὔ, *pron.*: hvor

ἐκεῖ, *adv.*: der

V. 8

ἔγκοπος, ον: udmattende, trættende

δύναμαι: kan, formår, magter, evner

λάλέω: snakker

ὀφθαλμός, ό: øje

ὀράω: ser, skuer

οὔς, τό: øre

ἀκρόασις, εως, ή: høren

V.9

γίγνομαι: bliver til, finder sted

Underforstå en form af εἶμι i første og tredje sætning.

ποιέω: gør

πρόσφατος, ον: frisk, ny

V.10

ὅς, *pron.*: hvem

ἔρέω: vil sige

εἶδον: ser, (*ιδέ, imp.*)

καινός, 3: ny

ἤδη *adv.*: allerede

γίγνομαι: bliver til, finder sted (*γέγονεν*, 3. *sg. perf.*)

ἔμπροσθεν, *adv.*: om tiden, før

11 οὐκ ἔστιν μνήμη τοῖς πρώτοις, καὶ γε τοῖς ἐσχάτοις γενομένοις οὐκ ἔσται αὐτοῖς μνήμη μετὰ τῶν γενησομένων εἰς τὴν ἐσχάτην. **12** Ἐγὼ Ἐκκλησιαστῆς ἐγενόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραηλ ἐν Ἱερουσαλημ· **13** καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ ἐκζητῆσαι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν οὐρανόν· ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ θεὸς τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ. **14** εἶδον σὺμπάντα τὰ ποιήματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ ἰδοὺ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος. **15** διεστραμμένον οὐ δυνήσεται τοῦ ἐπικοσμηθῆναι, καὶ ὑστέρημα οὐ δυνήσεται τοῦ ἀριθμηθῆναι. **16** ἐλάλησα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου τῷ λέγειν Ἐγὼ ἰδοὺ ἐμεγαλύνθην καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν, οἱ ἐγένοντο ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλημ, καὶ καρδία μου εἶδεν πολλά, σοφίαν καὶ γνῶσιν. **17** καὶ ἔδωκα καρδίαν μου τοῦ γνῶναι σοφίαν καὶ γνῶσιν, παραβολὰς καὶ ἐπιστήμην ἔγνων, ὅτι καὶ γε τοῦτ' ἔστιν προαίρεσις πνεύματος· **18** ὅτι ἐν πλήθει σοφίας πλήθος γνώσεως, καὶ ὁ προστιθεὶς γνῶσιν προσθήσει ἄλγημα.

V. 11

μνήμη, ή: erindring, minde

πρῶτος, 3: først

γέ: sandelig, i hvert fald

ἔσχατος, 3: sidst

μετά + gen.: sammen med

V. 12

βασιλεύς, ό: konge

ἐπὶ Ἰσραηλ: over Israel

V. 13

καρδία, ή: hjerte

ἐκζητέω: opsøger, forfølger

σκέπτομαι: skuer, ser mig om, betænker, overvejer

σοφία, ή: visdom

περὶ + gen.: vedrørende

οὐρανός, ό: himlen

ὅτι, *hyp.konj.*: fordi

περισπασμός, ό: distraherende omstændigheder, distraktion

πονηρός, 3: ond, slet, skændig

περισπάω: drager rundt om, hid og did. Her: at distrahere sig selv

V. 14

σύμπας: samtlig

ποίημα, τό: handling

εἶδον: ser, (*ιδού, imp.*)

προαίρεσις, εως, ή: foretrækken, valg

Underforstå en form af εἶμι i sidste sætning

V. 15

διαστρέφω: fordrejer, perverterer (participiet skal forstås som subjekt i første sætning)

ἐπικοσμέω: udsmykker, forherliger

ύστέρημα, τό: *det at stå tilbage*; mangel

ἀριθμέω: tæller

V. 16

μεγᾶλύνω: hæver én i moralsk henseende, gør mægtig, forstørret

προστίθημι: tilføjer (aor.: ἔθηκα: tilføjede)

ἐπὶ πᾶσιν: over alle (*dvs. mere viden end alle dem, som...*)

οἱ, *pron.*: dem, som/der...

γνώσις, εως, ή: indsigt, erkendelse

V. 17

παραβολή, ή: *den bibelske udgave af παροιμία*, ή: ordsprog

ἐπιστήμη, ή: viden, forståen, kundskab

γινώσκω: mener, erkender, lærer at kende

V. 18

πλήθος, τό: fylde, stor mængde

Underforstå en form af εἶμι.

ἄλγημα, τό: smerte, smertelig følels

